

Bilag 182¹⁾.**PLUMROSE**

Folketingets udvalg vedrørende
 Forslag til Lov om almindelig Omsætningsafgift
 København K., den 23. december 1966

Med skrivelse af 12. november 1965 henvendte vi os til udvalget angående lovforslagets krav om skelen mellem betingede og ubetingede rabatter. (Lovforslagets § 7, stk. 2 e).

Vi er skuffede over, at finansministeriet ikke på regnskabsteknisk plan har søgt at vurdere vort forslag, men blot „henholder sig til bemærkningerne til selskabets tidligere henvendelse“ — til trods for, at vi i vor seneste henvendelse har søgt at bringe en række nye synspunkter frem.

Så længe vi mener, at vort forslag vil betyde en forenkling i administrationen af loven uden tilsidesættelse af sikkerhedsfaktorer, og så længe dette ikke på rent teknisk plan kan imødegås af finansministeriet, vil vi tillade os at fastholde vore synspunkter og skal derfor i det følgende give et resumé af problemstillingen samt udbyde vor argumentation:

Lovforslaget.

Forslaget til merværdiafgiften opererer med det beregningsprincip, at den afgiftspligtige omsætning skal være omsætningen med fradrag af ubetingede rabatter, men før fradrag af betingede rabatter.

Vort forslag.

Vort forslag er, at denne bestemmelse skal modificeres, således at også rabatter, som ydes på såkaldte betingede vilkår, kan fradrages omsætningen, forudsat at rabatydelser afvikles ved, at der udfærdiges faktura respektive kreditnota parterne imellem.

Hovedmotiver.

1. Vort forslag får ingen indflydelse på statens provenu.
2. Vort forslag indebærer ikke særlig risiko for staten.
3. Vort forslag er lettere at administrere for erhvervslivet.

Ad. 1. Statens provenu: Det følger af merværdiafgiftens princip, at der ingen dobbelt beskatning finder sted, og at der tilsvarende ikke er huller i systemet. Hvad der for leverandøren er nettoomsætning, er nettokøb for den erhvervsdrivende i næste led, når blot der medfølger den fornødne dokumentation, der bogføres ensartet hos begge parter.

Ikke desto mindre svares der til spørgsmål 51 på side 76 nederst i spalte 1 i beretningen af 28. september 1965, at man ville være villig til at nedsætte statens provenu med afgiften af værdien af rabat- og dividendeydelse til private forbrugere, dersom det ikke kolliderede med hensynet til fastholdelse af, at rabat og dividende ikke må bringes til fradrag erhvervsdrivende imellem. Dette hensyn har man i det sidste punktum af det foregående afsnit i samme svar karakteriseret med „ulejlighed for begge parter“, jfr. nedenfor under ad 3 e.

Ad. 2. Sikkerheden: Der er ikke i finansministeriets aftrykte svar givet udtryk for mistillid til sikkerheden ved vort forslag, men det er sket ved en enkelt bemærkning ved en mundtlig forhandling med finansministeriets embedsmænd, hvor man antydede,

¹⁾ Jfr. spørgsmål 88.